

Κώστας Χατζηχριστοδούλου Ταλιαδώρας

Γεννήθηκε στη Χρυσίδα της Κυθρέας τον Οκτώβριο του 1916 από γονείς τον Χατζηχριστόδουλο Ταλιαδώρα και την Χατζημερόπη Χριστοδούλου (Κεπέ) από τη Χρυσίδα. Ήταν το τρίτο παιδί της οικογένειας ανάμεσα σε 2 γονιούς και τρεις θυγατέρες.

Μετά την αποφοίτηση του από το Δημοτικό Σχολείο Αγίου Ανδρονίκου Κυθρέας τράπηκε στην τέχνη του ξυλογλύπτη, ακολουθώντας την παραδοσιακή οικογενειακή τέχνη των Ταλιαδώραν, στην οποία πραγματικώς διάπρεψαν μεταξύ των αρίστων, Χατζηανδρέας, Λουκάς Φυλακτής.

Μαθήτευσε μάλιστα στο θείο του Φυλακτή (εξάδελφος του πατέρα του) που διατηρούσε εργαστήριο στη Λευκωσία. Έξι χρόνια μαθητεία ο Κώστας ήταν αρκετά για να χειρίζεται άνετα την τέχνη και να παράγει έργα αντάξια της οικογενειακής παράδοσης.

Παντρεύτηκε στις 20/7/1958 την Ολβία Φλουρή από την Κυθρέα όπου εγκαταστάθηκαν.

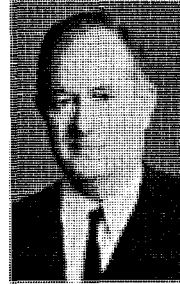
Πέθανε στις 7.8.2002 και θάφτηκε στο Νέο Κοιμητήριο Λευκωσίας από την εκκλησία των Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης.

Ο κ. Χριστόδουλος Πέτσας είπε τον πιο κάτω επικήδειο.

Πολύκλαυστε Κώστα

Συγκεντρωθήκαμε σήμερα στον ιερό τούτο χώρο της εκκλησίας των Ισαποστόλων Κωνσταντίνου και Ελένης για να κηδεύσουμε ένα άξιο τέκνο της Κυθρέας, ένα τίμιο οικογενειάρχη, ένα οικοκυραίο αξιαγάπητο, ένα εξαιρετο ξυλογλύπτη που στο μακρό στάδιο της επίγειας ζωής του στόλισε με τέμπλα, άγιες τράπεζες, δεσποτικούς θρόνους, αμβωνες τους ιερούς ναούς σ' όλες τις επαρχίες της Κύπρου μας που αποτελούν τη θρησκευτική και πολιτιστική μας κληρονομιά και συμβάλλουν αξιόλογα στην αύξηση του τουριστικού μας προϊόντος.

Ήταν το τρίτο παιδί στην οικογένεια των Ταλιαδώραν της Κυθρέας με γενάρχη τον Κώστα Ταλιαδώρα που καταγόταν από την Αθηνών. Όλοι οι Ταλιαδώραι διέπρεψαν στην ξυλουργική τέχνη Χατζηανδρέας, Λουκάς Φυλακτής και άφησαν πίσω τους τέμπλα που είναι πραγματικά αριστουργήματα και κινούν το θαυμασμό των επισκεπτών για τη λεπτότητα της

τέχνης και τον πολυσύνθετο σχεδιασμό τους.

Και ο αείμνηστος Κώστας μετά την αποφοίτησή του από το δημοτικό σχολείο τράπηκε στην παραδοσιακή τέχνη της οικογένειάς του, με την ενδόμυχο παρόρμηση πως θα μπορέσει να αναδειχθεί ένας εξαιρετος μάστορας και αυτός με τη σειρά του να τιμήσει την οικογενειακή παράδοση.

Μαθήτευσε στο θείο του Φυλακτή που διατηρούσε τότε εργαστήριο της ξυλογλυπτικής στη Λευκωσία και έφθασε στο απόγειο της δόξης σ' όλο το κυπριακό στερέωμα. Ο Κώστας σε μια θητεία 5 χρόνων με την επίβλεψη και καθοδήγηση του θείου Φυλακτή κατόρθωσε να το φθάσει και να τον ξεπεράσει.

Δημιούργησε εργαστήριο στην Κυθρέα και εργαζόταν μόνος από το πρωί μέχρι το βράδυ μόνος χωρίς σύντροφο και ανέδειξε τέμπλα σ' όλες τις επαρχίες της Κύπρου μας. Έργα που αληθινά εκπλήττουν τους επισκέπτες για την ομορφιά και την τέχνη τους.

Με την προσφυγοποίηση λόγω της εισβολής του Αττίλα στην Κύπρο δεν δημιούργησε νέο εργαστήριο στη Λευκωσία όπου εγκαταστάθηκε αλλά ασχολείτο με ξυλουργικά έργα που

προμηθευόταν από εργολάβους επίπλων μέχρι τα 80 του χρόνια που έγινα συνταξιούχος.

Ο αείμνηστος Κώστας ήταν βαθειά προσηλωμένος στην ορθόδοξη μας χριστιανική πίστη. Εκκλησιάζετο τακτικά στην Αγία Μαρίνα της Κυθρέας. Βραδύτερο στην εκκλησία του Αγίου Νικολάου στη Λευκωσία και τελευταία στην εκκλησία του Αγίου Γεωργίου στην Αγλαντζιά.

Ήταν επίσης υπόδειγμα τιμιότητας, εργατικότητας οικονομίας. Άριστος οικοκυραίος. Για τις αρετές του είχε εκτίμηση και σεβασμό απ' όλα τα κοινωνικά σύνολα.

Για την καλλιτεχνική του δραστηριότητα και το ευυπόληπτο του χαρακτήρα του τιμήθηκε επάξια με πλακέττα από τον Όμιλο Γυναικών Κυθρέας ανάμεσα σ' άλλους των γραμμάτων και Τεχνών σε ειδική τελετή.

Το μόνο σου παράπονο αείμνηστε Κώστα είναι που φεύγεις για τα ουράνια και δεν αξιώθηκες την επιστροφή στις πατρογονικές μας εστίες.

Αιωνία σου η μνήμη.